ददृशुस् तन् नृपानीतं हेमसिंहासनं जनाः
ननन्दुश् च हतानन्ददुन्दुभिध्वानसुन्दरं । 48
मन्त्रिणो ऽप्य् उत्सवं चक्रुर् जयं निश्चित्य भूपतेः,
आमुखापातिकल्याणं कार्यसिद्धिं हि शंसति । 49
ततः पताकाविद्युद्भिर् आकीर्णे गगणान्तरे
ववर्ष राजजलदः कनकं सो ऽनुजीविषु । 50
उत्सवेन च नीते ऽस्मिन् दिने यौगन्धरायणः
चित्तं जिज्ञासुर् अन्येद्युर् वत्सेश्वरम् अभाषत । 51
एतत् कुलक्रमायातं महासिंहासनं त्वया
यत् प्राप्तं, तत् समारुह्य देव 'अलंक्रियताम् इति । 52
विजित्य पृथ्वीम् आनूता यत्र ते प्रपितामहाः,
तत्र जित्वा दिशः सर्वाः कामम् आरोहतः प्रथाः । 53
जित्वा 'एव 'इमां समुद्रान्तां पृथ्वीं पृथुविभूषणां
अलंकरोमि पूर्वेषां रत्नसिंहासनं महत् । 54
इत्य् ऊचिवान् नरपतिर् न 'आरुरोह स सम्प्रति,
संभवत्य् अभिजातानाम् अभिमानो ह्य् अकृत्रिमः । 55
ततः प्रीतस् तम् आह स्म गुप्तं यौगन्धरायणः,
साधु देव, कुरु प्राच्यां तर्हि पूर्वं जयोद्यमं । 56
तच् छ्रुत्वा 'एव प्रसङ्गात् तं राजा पप्रच्छ मन्त्रिणं,
स्थितास्व् अप्य् उत्तराद्यासु प्राक् प्राचीं यान्ति किं नृपाः । 57

Digitized by Google